

Nóvember 1968

11

Fréttabréf

Kjararannsóknarnefndar

Kjararannsóknarnefnd
Skrifstofur: Skólavörðustíg 12
Símar: 21775 og 21776

Fréttabréf

11

Kjararannsóknarnefnd er þannig skipuð
í nóvember 1968.

Björgvin Sigurðsson (formaður)
Björn Jónsson
Helgi Bergs
Hjalti Kristgeirsson
Sigurvin Einarsson
Þorvarður Alfonsson

Efnisyfirlit:

Bls.

I	Þróun tímakaups og vinnutíma í Reykjavík á 1. ársfj. 1968. Birtar eru niðurstöður úr launaskýrslum fyrir þennan ársfjórðung, og gerður samanburður við fyrri ársfjórðunga.	3
II	Um atvinnuleysi á árunum 1957 - 1968. Hér eru birtar upplýsingar um fjölda bættra daga hjá Atvinnuleysistryggingarsjóði og atvinnuleysis-skráning Ráðningarstofu Reykjavíkur, og tölur um heildar atvinnuástandið á landinu árin 1957 - 1968.	24
III	Útflutningur áranna 1963 - 1968. Birtar eru tölur um magn og verðmæti útflutningsins þessi ár á föstu gengi, og reiknað út einingarverð. Einnig er sýndur samanburður á þróun verðlags helztu útflutningsafurða, og vinnuafls, árin 1961 - 1968, á breytilegu gengi.	30

Tímakaup og vinnutími í Reykjavík

á 1. ársfjórðungi 1968.

Upplýsingar um tímakaup og vinnutíma verkamanna, verkavenna, iðnaðarmanna og flugáhafna fyrir 1. ársfjórðung 1968 er að finna í töflu 1-7 hér á eftir. Sömu leiðis upplýsingar um skiptingu vinnutímans í dagvinnu, eftirvinnu og næturvinnu. Samsvarandi upplýsingar um 1. ársfjórðung 1967 voru birtar í Fréttabréfi nr. 7.

Skýrslur þessar ná yfir 1.174 þús. vinnustundir.

Hér verður fjallað um hverja áður nefnda starfsstétt sérstaklega, en engin tilraun gerð til þess að bera þær saman.

Nokkrar breytingar voru nú gerðar á úrvinnslu tímakaups-skýrslna. Mest er það einungis tæknileg atriði, sem engu máli skipta fyrir niðurstöðuna, nema breytt meðferð á helgidaga-álagi.

Áður fyrr var helgidaga-álag reiknað þannig út, að öllum greiðslum vegna óunninna helgidaga var dreift á dagvinnutíma og því látnar koma til hækkunar á henni. Sú aðferð olli því, að ekki var hægt að reikna meðaltímakaupið eins og það væri án þessara greiðslna rétt út með því einu að draga helgidaga-álagið frá meðaltímakaupinu. Þessu hefur nú verið breytt, þannig að helgidagagreiðslum er dreift í heildarfjölda unninna klst., svo að finna megi meðaltímakaup án helgidagaálags með því að draga helgidagaálagið frá meðaltímakaupinu.

I. K A F L I - Verkamenn.

1.1 Tímakaup verkamanna.

Í marz mánuði var tveggja vikna almenn vinnustöðvun, sem leystist þann 18. marz með samkomulagi um vísitölu-uppbót á kaup eftir sérstökum reglum þar um. Aðrar kaupbreytingar frá 1. ársfj. 1967 voru engar nema hækkun kaupgjalds-vísitölu þann 1. desember 1967. Þessar kaupbreytingar valda því, að taxtakaup á 1. ársfjórðungi 1968 er um 3,8 % hærra en á 1. ársfjórðungi 1967.

Ef raunverulegar kaupgreiðslur hafa hækkað til samræmis við kauptaxta, þá setti greitt tímakaup í dagvinnu að hafa hækkað um 3,8 %.

Verkamenn 1. ársfj.	Tímak. í dagv.		Aukn. %	Meðaltímakaup		Aukn. %
	1967	1968		1967	1968	
Alm. verkam. v.	58,48	59,82	+ 2,3	68,34	68,09	⇌ 0,4
Aðst. v/fagv.	66,70	68,42	+ 2,6	76,19	75,22	⇌ 1,3
Vélistjórn	64,31	68,88	+ 7,1	77,17	81,32	+ 5,4
Samantvegið	61,58	63,80	+ 3,6	72,12	72,82	+ 1,0

Samantvegið tímakaup í dagvinnu er nú kr. 63,80, en var kr. 61,58 á 1. ársfjórðungi 1967. Það hefur því hækkað um 3,6 %, eða lítið eitt minna en efni stóðu til, vegna breytinga á kaupgjaldsvísitölu. Þessi kauphækkun kemur þó ekki jafnt niður, heldur hækkar kaup stjórnenda vörubíla og þungra vinnuvéla mun meira en kaupgjaldsvísitalan, en aðrir verkamenn fá minni hækkun. Stjórnendur véla náðu helmingi þessarar umfram hækkunar á 1. ársfjórðungi 1968, en afgangnum á árinu 1967, einkum á 4. ársfjórðungi.

Meðaltímakaupið hækkar að meðaltali um 1,0 % hjá verkamönnum. Minni helgidagagreiðslur valda 2,2 % lækkingu á meðaltímakaupi, þannig að meðaltímakaupið hefur hækkað um 3,2 % hjá allri heildinni, sé ekki reiknað með breytilegum helgidagagreiðslum, þ. e. um 1,6 % hjá alm. verkamönnum, 1,1 % hjá aðstoðarmönnum við fagvinnu og um 7,7 % hjá stjórnendum véla. Meðaltímakaupið hefur því ekki hækkað eins mikið og tímakaup í dagvinnu, sem bæði stafar af minnkandi yfirvinnu og launaskriði niður á við.

Greinilegt er, að tímakaup í dagvinnu hjá almennum verkamönnum hækkar minnst, og $1\frac{1}{2}$ % minna en það setti að hafa gert, vegna hækkunar á kaupgjaldsvísitölu. Orsakir þess geta verið margar. Þess má geta í því sambandi, að talsverður munur er á kaupi verkamanna eftir því, hvort þeir hafa unnið lengur eða skemur en 6 mánuði hjá viðkomandi atvinnurekanda, og getur því dagvinnukaupið lækkað, ef hreyfing kemst á vinnuaflið. Bónus og ákvsðisgreiðslur hafa áhrif á dagvinnukaupið og geta hækkað

það eða lækkað eftir atvikum, og yfirborganir geta átt sinn þátt í breytingu þess.

Kauphækkun frá 1. ársfj. 1967	Alm. verkam.	Aðst.m. v/fagv.	Stjórn véla	Vegioð meðalt.
	%	%	%	%
1. Kaupgjaldsvísit.	+ 3,8	+ 3,8	+ 3,8	+ 3,8
2. <u>Ymislegt</u> -----	+ 1,5	+ 1,2	+ 3,3	+ 0,2
Samtals dagv.k.	+ 2,3	+ 2,6	+ 7,1	+ 3,6
3. <u>Yfirvinna</u> -----	+ 0,7	+ 1,5	+ 0,6	+ 0,4
Samt. meðalt.k. án helgid.álags	+ 1,6	+ 1,1	+ 7,7	+ 3,2
4. <u>Helgid. hreifanl.</u>	+ 2,0	+ 2,4	+ 2,4	+ 2,2
Samt. meðalt.k.	+ 0,4	+ 1,3	+ 5,3	+ 1,0

Yfirvinna hefur lítið breytt hjá alm. verkamönnum á þessu tímabili, þó að hún hafi heldur minnkað. Meðaltíma kaup án helgidagaálags hefur hækkað um 1,6 % hjá alm. verkamönnum, sem er heldur meir en hjá aðstoðarmönnum við fagvinnu, en undir meðaltali allrar heildarinnar.

Aðstoðarmenn við fagvinnu fá 2,6 % hækkun á dagvinnukaupið, sem er lítið eitt meira en hjá almennum verkamönnum. Aftur á móti dregst yfirvinna meira saman hjá þeim, þannig að meðaltíma kaupið án helgidagaálags hækkar um aðeins 1,1 %, sem er minnsta hækkunin hjá þessum hópum.

Stjórnendur véla ná 7,1 % hækkun á dagvinnukaupið, þannig að greinilega hefur orðið verulegt launaskrið uppá við hjá þeim. Kjarasamningar stjórnenda þungra vinnuvéla og bifreiðastjóra í langkeyrslu eru þannig úr garði gerðir, að við vissar aðstæður fá þeir greitt tvöfalt kaup, sem veldur vitanlega miklum sveiflum.

Meðaltíma kaupið sýnir öðrum tölum betur breytingu á heildarvinnuafskostnaði atvinnurekenda. Það hefur hækkað um 0,9 % á þessu tímabili að meðaltali hjá öllum verkamönnum, en yfirleitt lækkað hjá öðrum en stjórnendum véla, enda var 1. ársfj. 1967 mjög þungbær, vegna margra helgidaga, sem ekki koma nú fyrir en á 2. ársfjórðungi.

Hér verður nánar sýnd breyting á dagvinnukaupi einstakra starfshópa. verkamanna.

Verkamenn	Tímak. í dagv.		Lækkun	Hækkun
	1967	1968	%	%
Fyrsti ársfjórðungur				
Bílstjórar	64,68	69,47		7,4
Ytu-og kranastj.	62,82	66,55		5,9
Aðst.á trésm.verkst.	61,89	64,64		4,4
Pakkhúsvinna	58,49	61,00		4,3
Aðst.á járnsm.verkst.	65,68	68,36		4,1
Bæjarvinna	54,30	56,48		4,0
Hafnarvinna	53,60	55,69		3,9
Lyftaravinna	53,97	56,02		3,8
Slippvinna	57,75	59,93		3,8
Ýmis alm. vinna	60,28	62,35		3,4
Afgreiðslustörf	71,13	72,95		2,6
Verksm.vinna	61,76	62,85		1,8
Byggingarvinna	67,98	68,00		0,0
Bifvélavirkjun	71,84	71,74	+ 0,1	
Fiskvinna	53,40	52,64	+ 1,4	

Athyglisvert er, að þeir starfshópar, sem best eru launaðir, raða sér efst og neðst í röðina, þannig að þeir fá ýmist hlutfallslega mesta launahækkun eða minnsta. Lægst launuðu starfshóparnir eru í miðri með rétta hækkun kaupgjaldsvisitölu, nema fiskvinna, þar verður kauplækkun um 1,4 %. Vinnustundum fækkaði þar úr 26 þús. í 19 þús., eða um 27 %, sem stafar meðal annars af vinnustöðvun frystihúsanna í janúar 1967.

Hér á eftir verður sýnt tímakaup í dagvinnu og meðaltímakaup með og án helgidagaálags frá 1. ársfj. 1966, og breyting þess milli ársfjórðunga. Greinilegt er að verðstöðvunar stefnan á árinu 1967 hefur haft tilætluð áhrif á kaupgjaldið, þar sem tímakaup í dagvinnu er það sama á 4. ársfj. 1966 og 1967. Aðeins fyrsti ársfj. 1967 sýnir frávik þar sem hann lækkar, sem bæði stafar af því að þá kom nokkur afturkippur í atvinnuna og að 4. ársfj. 1966 er óvenjulega hár vegna góðrar afkomu margra fyrirtækja það ár.

Verkamenn	Tímak. í dagv.	Meðaltímakaup		Ársfj.leg hækkun %		
		án hd.	m.hd.	(1)	(2)	(3)
Heildarmeðaltöl	1	2	3	4	5	6
1. ársfj. 1966	55,00	62,90	63,33	-	-	-
2. - -	57,94	69,46	73,85	5,3	10,4	16,6
3. - -	59,50	70,08	70,08	2,7	0,9	+ 5,1
4. - -	62,82	72,84	73,53	5,6	3,9	4,9
1. ársfj. 1967	61,58	69,94	72,12	+ 2,0	+ 4,0	+ 1,9
2. - -	62,46	73,65	76,50	1,4	5,3	6,1
3. - -	62,71	72,96	72,96	0,4	+ 0,9	+ 4,6
4. - -	62,84	72,17	73,69	0,2	+ 0,2	1,0
1. ársfj. 1968	63,80	72,15	72,82	1,5	0,0	+ 1,2

Hér kemur í ljós, að dagvinnukaupið hefur hækkað um 14,2 % á árinu 1966, eða frá 1. til 4. ársfjórðungs þess árs, en síðan hefur það verið óbreytt að mestu leyti allt árið 1967, en hækkað um 1,5 % á 1. ársfjórðungi 1968. Meðaltímakaupið hefur hækkað minna, sem sýnir, að yfirvinna hefur minnkað.

1.2 Vinnutími verkamanna.

Verkamenn	Dagv.	Eftv.	Nætv.	Eins og greinilega kemur í ljós á meðfylgjandi töflu um hlutfallslega skiptingu vinnutímans, hefur yfirvinna farið stöðugt minnkandi síðan árið 1966. Það sem einkum vekur athygli við 1. ársfj. 1968 er það, að þá í fyrsta sinn lækkar hlutfallstala eftirvinnunnar. Sennilega stafar þetta af því, að nú er minna en áður samið um fasta eftirvinnu, og má því búast við meiri sveiflum í henni en verið hefur. Yfirvinna hefur minnkað hjá öllum starfshópum verkamanna á 1. ársfj. 1968, miðað við 1. ársfj. 1967, þó mjög lítið hjá stjórnendum véla, og þar jukust tekjur af yfirvinnu raunar, vegna þess að nokkur hluti eftirvinnunnar fluttist yfir í næturvinnu.
1. ársfj. 1968:	%	%	%	
Alm. verkam.	80,6	11,3	8,1	
Aðstoð v/fagv.	86,0	10,0	4,0	
<u>Vélstjórar</u>	<u>76,4</u>	<u>10,8</u>	<u>12,8</u>	
Samt. 1. '68	80,6	10,9	8,5	
- 1. '67	78,6	13,3	8,1	
- 1. '66	76,9	13,4	9,7	

Mest minnkar yfirvinnan hjá aðstoðarmönnum við fagvinnu. Við járnsmíðar minnkar hún úr 19,1 % (þ.e. um 10,4 klst. á viku) í 13,3 % (6,7 klst.). Í bifvéla virkjun minnkar hún úr 18,8 % í 11,6%. Það er athyglis vert, að á þessum ársfjórðungi þegar vöxtur hleypur í viðgerðir og yfirbyggingu bifreiða vegna umferðarbreytingarinnar, þá virðist eins og einungis iðnaðarmennirnir njóti góðs af því, en ekki þeir ófaglærðu. Skýringin á því er sú, að ófaglærðir verkamenn á bifvéla verkstæðum voru orðnir mjög mikið yfirborgaðir, og má því búast við að kaup þeirra hækki lítið fyrst um sinn, einkum vegna þess að þeir fá ekki jafn mikla hlutdeild í ákvæðisvinnu og iðnaðarmenn, auk þess sem aðrar breytingar vegna eflingar nýsmíða eru þeim óhagstæðar.

Hjá almennum verkamönnum hefur yfirvinna minnkað mest í byggingarvinnu, úr 23,6 % í 18,6 %. Þar er þó enn mikil yfirvinna. Í hafnarvinnu, bæjarvinnu og verksmiðjuvinnu hefur yfirvinna einnig minnkað nokkuð, en ekki eins mikið.

1,3 Kaupmáttur launa verkamanna.

Hér á eftir er sýndur kaupmáttur launa 1. ársfj. 1968 miðað við breytingu raunverulegs tímakaups samkvæmt skýrslum Kjarrannsóknarnefndar og framfærsluvísitölu Hagstofu Íslands frá því á 1. ársfj. 1968. Hér er bæði um að ræða kaupmátt tímakaups í dagvinnu og meðaltímakaups, ársfjórðungslega frá 1966. Einnig eru sýndar tölur fyrir árin 1963 - 1965, sem byggðar eru á skýrslugerð nefndarinnar, en þær tölur eru ársmeðaltöl og að nokkru leyti áætluð, þar sem skýrslugerðin var ekki með sama móti þá og nú. Þær eru þó örugglega nokkuð nærri lagi.

Samkvæmt því hefur kaupmáttur tímakaups í dagvinnu hækkað um 31 % árin 1963 - 1967, en kaupmáttur meðaltímakaups um 28 %. Yfirvinna hefur því dregið saman síðan 1963, enda er sennilegt, að yfirvinna hafi verið meiri þá á öllu landinu en nokkurn annan tíma síðan eftir stríð.

Fram að þessu hefur kaupmáttur launa verið reiknaður út miðað við hreyfingu neyzluvísitölu. Sú vísitöluröð verður sýnd hér áfram fyrst um sinn og framlengist miðað við hreyfingu A og C liða framfærsluvísitölu Hagstofu Íslands. Þ. e. eingöngu er sleppt húsnæðisliðnum, en samkomulag hefur orðið um, að framvegis skuli framfærsluvísitalan vera sá mælikvarði, sem nota skal á verðlagshreyfingar, þó með þeim fyrirvara, að hún sýni ekki veruleg frávik frá neyzluvísitölunni næstu ársfjórðunga.

Kaupmáttur launa miðað við
framfærsluvísitölu Hagstofu Íslands.

		Vísit. tímak. í dagv.	Vísit. meðal- tímak.	Vísit. framf. kostn.	Vísitala kaupm. tímak. meðal- í dagv. tímak.	
1963		59,1	61,6	73,8	80,1	83,5
1964		75,0	76,6	88,0	85,2	87,0
1965		89,1	90,2	94,0	94,8	96,0
1966	1. ársfj.	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
	2. -	105,3	110,4	103,3	101,9	106,9
	3. -	108,2	111,4	106,6	101,5	104,5
	4. -	114,2	115,8	107,2	106,5	108,0
1967	1. -	112,0	111,2	106,6	105,1	104,3
	2. -	113,6	117,1	106,6	106,6	109,8
	3. -	114,0	116,0	106,7	106,8	108,7
	4. -	114,3	114,7	111,3	102,7	103,1
1968	1. -	116,0	114,7	119,5	97,1	96,0

Kaupmáttur launa miðað við
neyzluvísitölu.

		Neyzlu- vísit.	Vísitala kaupm. tímak. meðal í dagv. tímak.	
1966	1. ársfj.	100,0	100,0	100,0
	2. -	103,4	101,8	106,8
	3. -	106,5	101,6	104,6
	4. -	107,1	106,6	108,1
1967	1. -	106,7	105,0	104,2
	2. -	106,5	106,7	110,0
	3. -	106,1	107,4	109,3
	4. -	110,5	103,4	103,8
1968	1. -	119,7	96,9	95,8

Hér er um að ræða tíma-
kaup í dagvinnu eins og
það kemur fram í skýrsl-
um Kjararannsóknarnefnd-
ar, en ekki kauptaxta.
Meðaltímakaupið er úr
sömu skýrslum með þeim
breytingum, að helgi-
dagaálag hefur verið
afnumið til þess að
auðveldara sé að átta
sig á kaupgjaldspróun-
inni.

Tafla 1

Tímakaupstafla 1. ársfj. 1968.

<u>Verkamenn</u>	Heildar-		Tímak.	Helgid.	Eftirv.	Naturv.	Meðal-
Véltafla 245	vinnust.	Vog	í dagv.	álag	álag	álag	tímak.
	bús.		kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	2	3	4	5	6	7
<u>Alm. verkamannav.</u>							
Fiskvinna	19	15	52,64	0,53	2,79	4,78	60,75
Hafnarvinna	148	20	55,69	0,42	4,15	3,78	64,06
Pakkhúsvinna	47	3	61,00	0,65	3,80	5,02	70,49
Lyftaravinna	28	2	56,02	0,28	4,55	4,90	65,75
Byggingarvinna	28	10	68,00	0,69	5,33	1,92	75,95
Afgreiðslustörf	25	7	72,95	0,90	2,65	3,68	80,19
Bæjarvinna	112	15	56,48	0,56	3,36	2,30	62,72
Verksmiðjuvinna	31	11	62,85	0,74	2,92	3,81	70,33
Slippvinna	14	2	59,93	0,69	3,96	3,02	67,61
Ýmis alm. vinna	77	15	62,35	0,67	3,83	6,73	73,60
Vegið meðaltal	529	100	59,82	0,60	3,65	4,00	68,09
<u>Aðstoð v. fagv.</u>							
Málmsmíði	27	35	68,36	0,83	3,08	2,76	75,04
Trésmíði	18	30	64,64	0,80	3,08	1,26	69,79
Bifvélavirkjun	21	35	71,74	0,84	4,49	2,99	80,08
Vegið meðaltal	66	100	68,42	0,82	3,57	2,39	75,22
<u>Vélstjórn</u>							
Bílstjórar	130	80	69,47	0,75	4,01	7,67	81,91
Ýtu- og kranastj.	66	20	66,55	0,68	5,21	6,54	79,00
Vegið meðaltal	196	100	68,88	0,73	4,25	7,44	81,32
<u>Samanvegið:</u>							
Alm. verkamannav.	529	55	59,82	0,60	3,65	4,00	68,09
Aðstoð v/fagv.	66	20	68,42	0,82	3,57	2,39	75,22
Vélstjórn	196	25	68,88	0,73	4,25	7,44	81,32
	791	100	63,80	0,67	3,78	4,53	72,82

Vinnutíma- og kaupgreiðslutafla - 1. ársfj. 1968

Tafla 2

Verkamenn	Skipting vinnutíma					
	Heildarvinnust. pús.	Vog	Dvt %	Evt %	Nvt %	Heildar- kaup pús. kr.
Véltafla 345	1	2	3	4	5	6
<u>Alm. verkamannav.</u>						
Fiskvinna	19	15	79,8	9,5	10,7	1183
Hafnarvinna	148	20	78,1	13,7	8,2	9489
Pakkhúsvinna	47	3	78,9	11,3	9,8	3330
Lyftaravinna	28	2	74,8	14,4	10,8	1855
Byggingarvinna	28	10	81,4	15,1	3,5	2138
Afgreiðslustörf	25	7	87,2	6,9	5,9	1971
Bæjarvinna	112	15	83,7	11,4	4,9	7056
Verksmiðjuvinna	31	11	84,3	8,6	7,1	2213
Slippvinna	14	2	81,5	12,4	6,1	949
Ýmis alm. vinna	77	15	76,4	10,7	12,9	5654
Vegilö meðaltal	529	100	80,6	11,3	8,1	35838
<u>Aðstoð v/fagv.</u>						
Málmsmiði	27	35	86,7	8,6	4,7	2057
Trésmiði	18	30	88,4	9,3	2,3	1246
Bífvélavirkjun	21	35	83,1	11,9	5,0	1719
Vegilö meðaltal	66	100	86,0	10,0	4,0	5022
<u>Vélstjórn</u>						
Bílstjórar	130	80	76,9	10,0	13,1	10678
Ýtu- og kranastj.	66	20	74,2	13,8	12,0	5175
Vegilö meðaltal	196	100	76,4	10,8	12,8	15853
<u>Samanvegið</u>						
Alm. verkamannav.	529	55	80,6	11,3	8,1	35838
Aðstoð v/fagv.	66	20	86,0	10,0	4,0	5022
Vélstjórn	196	25	76,4	10,8	12,8	15853
	791	100	80,6	10,9	8,5	56713

II. K A F L I - Iðnaðarmenn.

2.1 Iðnaðarmenn samtals.

Tölur 3 og 4 sýna tímakaup nokkurra hópa iðnaðarmanna. Ef tímakaup í dagvinnu og meðaltímakaup án helgidagaálags er vegið saman hjá öllum þessum starfshópum, með meðlimafjölda viðkomandi stéttarfélagi, þá fæst samanvegið kaup þeirra, sem sýnir, að tímakaup í dagvinnu hefur hækkað frá 1. apríl 1967 um 5,1 % og meðaltímakaupið um 4,3 %. Til samanburðar er hér sýnd breyting tímakaupsins á árunum 1966 og 1967.

Iðnaðarmenn	Tímak. í dagv.			Meðaltímak. án hd.		
	1966	1967	Aukn.	1966	1967	Aukn.
1966 og 1967						
1. ársfj.	73,73	79,53	7,9	83,34	88,22	5,9
2. -	77,86	81,40	4,6	90,28	93,31	3,4
3. -	79,92	81,60	2,1	91,53	93,09	1,7
4. -	79,14	83,00	4,9	89,54	94,33	5,4

Þar kemur í ljós, að kaupið hefur hækkað mest á 1.- 3. ársfj. 1966, en síðan mun minna, eða um 2,1 % í dagvinnu, allt til 3. ársfj. 1967. Á síðasta fjórðungi þess árs hækkaði það aftur verulega, eða um 4,9 %. Í ársbyrjun 1968 helzt sú kauphækkun, eða eykst lítið hvað dagvinnu viðvíkur, en meðaltímakaupið án helgidagaálags lækkar frá fyrri ársfj. og verður 4,3 % hærra en á 1. ársfjórðungi 1967.

Iðnaðarmenn	Tímak. í dagv.		Meðaltímak. án. hd.	
	KR.	Aukn. %	KR.	Aukn. %
Fyrsti ársfjórðungur				
1. ársfjórðungur 1966	73,73	-	83,34	-
1. - 1967	79,53	7,9	88,22	5,9
1. - 1968	83,61	5,1	92,04	4,3

Yfirvinna hefur dregist nokkuð saman og veldur það um 0,8 % minni hækkun á meðaltímakaupi en annars hefði orðið. Greitt tímakaup í dagvinnu hækkar aftur á móti meira en sem nemur hækkun kaupgjaldsvísitölnunnar, en sú hækkun kemur þó mjög misjafnt niður á einstakar stéttir.

Hér á eftir verður reynt að gera stuttlega grein fyrir þeim breytingum, sem orðið hafa á tímakaupi þeirra starfshópa iðnaðarmanna, sem skýrslur ná yfir. Breyting tímakaups í dagvinnu og meðaltímakaups fyrir alla starfshópana er sýnd í meðfylgjandi töflu, þar sem þeim er raðað í hækkunarröð.

Iðnaðarmenn starfsgreinar	Tímakaup í dagvinnu			Meðaltímak.án helgid.		
	1.ársfj. 1967	1.ársfj. 1968	Aukn. %	1.ársfj. 1967	1.ársfj. 1968	Aukn. %
Flugvirkjun	90,52	105,09	16,1	106,89	116,07	8,6
Bökunarvinna	72,23	78,74	9,0	80,10	86,74	8,3
Prentun og bókað.	78,87	85,57	8,5	86,14	93,64	8,7
Bifvélavirkjun	79,06	84,77	7,2	86,61	94,80	9,5
Skipasm.og viðg.	78,06	83,06	6,4	87,01	93,17	7,1
Málmsmíðar	75,80	79,77	5,2	83,00	87,54	5,5
Trésmíðar	77,84	81,63	4,9	86,49	89,30	3,2
Rafvirkjun	82,48	82,90	0,5	93,85	93,45	- 0,4
Húsgagnagerð	88,22	84,75	- 3,9	93,87	88,96	- 5,2
Samtals	79,53	83,61	5,1	88,22	92,04	4,3

2,2 Skipasmíðar og viðgerðir.

Hér er um að ræða járn- og skipasmíði auk nokkurra iðnaðarmanna úr öðrum fagfélögum. Vinnutíminn virðist vera svipaður og á 1. ársfj. 1967, en meðaltímakaupið hefur hækkað nokkuð, vegna aukningar næturvinnu á kostnað eftirvinnu. Dagvinnukaupið hefur hækkað úr kr. 78,06 í kr. 83,06, eða um 6,4 %, og hefur því hækkað um 2,6 % meira en nemur hækkun kaupgjaldsvísitölu. Meðaltímakaup án helgidagaálags hefur hækkað úr kr. 87,01 í kr. 93,17, eða um 7,1 %. Breyting á yfirvinnu veldur því 0,7 % viðbótarhækkun.

Iðnaðarmenn Skipasm.og viðg.	Tímak. í dagv.		Meðaltímak.án helgid.	
	Kr.	Aukn.%	Kr.	Aukn.%
1966 1. ársfj.	72,62	-	92,29	-
" 2. "	75,01	3,3	90,81	+ 1,6
" 3. "	76,01	1,3	86,04	+ 5,3
" 4. "	78,11	2,8	86,32	0,3
1967 1. "	78,06	+ 0,1	87,01	0,8
" 2. "	77,74	+ 0,4	87,22	0,2
" 3. "	79,67	2,5	87,76	0,6
" 4. "	80,51	1,1	92,44	5,3
1968 1. "	83,06	3,2	93,17	0,8

Í skipasmíði og viðgerðum er ekki um að ræða neitt ákvæðisvinnu- eða bónuskerfi, enda eru breytingar á tímakaupi í dagvinnu mjög reglulegar. Smávegis lækkun er á 2. ársfjórðungi 1967, sem getur staðið í sambandi við skyndiverkföll, sem þá voru gerð nokkrum sinnum. Augljóslega hefur meðaltímakaupið hækkað mun minna en dagvinnutímakaupið þessi ár, sem stafar af minnkandi yfirvinnu. Frá 1. ársfj. 1966 hefur dagvinnukaupið hækkað um 14,4 %, en meðaltímakaupið um 1,0 %. Þessi samdráttur í yfirvinnu varð allur á árinu 1966, eins og sést á því, að frá 1. ársfj. 1967 hefur meðaltímakaupið hækkað um 7 %, meðan tímakaup í dagvinnu hefur hækkað um 6,4 %.

2,3 Málsmíðar.

Járniðnaðarmenn fá yfirleitt greitt kaup eftir afköstum (ákvæðisgreiðslur) til viðbótar tímakaupi, sem hér er látið koma til hækkunar á tímakaupi í dagvinnu og meðaltímakaupi, á sama hátt og aðrar greiðslur. Þegar verkefnaskortur verður í járnsmiðjunum, þá er afleiðing þess bæði minnkandi yfirvinna og ákvæðisgreiðslur. Sveiflur í ákvæðisgreiðslum koma fram í greiddu tímakaupi í dagvinnu, ásamt kauptaxtabreytingum, en sveiflur í yfirvinnu koma fram í mismun á hlutfallslegri breytingu meðaltímakaups og dagvinnukaups.

Það, sem einkum vekur athygli, eru árstíðasveiflur, sem koma skýrt fram, og samdráttur í iðnaðinum. Yfir vetrarmánuðina

er tímakaup í dagvinnu lægra en yfir sumarið. Tímakaup í dagvinnu hefur frá 1. ársfj. 1966 hækkað um 12,7 %, en meðaltímakaupið um aðeins 7,9 %. Á þessu tímabili hefur kauptaxtinn hækkað um 11 %, þannig að staða iðnaðarins er betri nú en búast hefði mátt við, þó sérstaklega ef miðað er við 1. ársfjórðung 1967, en frá þeim tíma hefur greitt tímakaup í dagvinnu hækkað um 5,2 % og meðaltímakaupið um 5,5 %, en kauptaxtinn hefur aðeins hækkað um 3,9 % á þessu tímabili.

Iðnaðarmenn Málmsmíði		Tímakaup í dagv.		Meðaltímak. án hd.	
		Kr.	Aukn.%	Kr.	Aukn.%
1966	1. ársfj.	70,76	-	81,12	-
"	2. "	74,61	5,4	90,13	11,1
"	3. "	77,17	3,4	91,97	2,0
"	4. "	79,06	2,4	89,98	+ 2,2
1967	1. "	75,80	+ 4,1	83,00	+ 7,8
"	2. "	75,04	+ 1,0	88,39	6,5
"	3. "	81,36	8,4	95,51	8,1
"	4. "	79,05	+ 2,8	89,04	+ 6,8
1968	1. "	79,77	0,9	87,54	+ 1,7

2,4 Trésmiðar.

Ákvæðisgreiðslur eru verulegur hluti launa trésmiða og sveiflast tímakaup þeirra því meira en annarra stétta, auk þess sem atvinnuástandið er mjög misjafnt, einkum í byggingarvinnu. Það er því erfitt að túlka þessar tölur, einkum þar sem úrtakið er ekki nægilega stórt og sveiflur í rekstri einstakra fyrirtækja koma mjög skýrt fram í meðaltölunum. Hér er bæði um að ræða trésmíði í byggingariðnaði og á trésmiðaverkstæðum.

Frá 1. ársfjórðungi 1966 hefur tímakaup í dagvinnu hækkað um 12,5 % og meðaltímakaupið um 8,7 %. Yfirvinna hefur því dregist mjög saman á þessu tímabili. Ef miðað er við 1. ársfj. 1967, þá hefur tímakaupið í dagvinnu hækkað um 4,9 % og meðaltímakaupið um 3,2 %. Yfirvinna hefur því enn minnkað síðan á 1. ársfj. 1967. Veturinn 1966-1967 virðist hafa verið mjög erfiður fyrir trésmíði og atvinnuástandið yfirleitt slæmt allt árið 1967,

nema á 2. ársfj., sem einkennist af háu tímakaupi. Engin veruleg breyting verður á átvinnuástandinu á 1. ársfj. nú umfram það sem vænta mátti vegna árstímans.

Iðnaðarmenn Trésmíði		Tímakaup í dagv.		Meðaltímak. án hd.	
		Kr.	Aukn.%	Kr.	Aukn.%
1966	1. ársfj.	72,54	-	82,08	-
"	2. "	78,01	7,5	88,52	7,8
"	3. "	81,18	4,1	93,58	5,7
"	4. "	79,08	+ 2,6	88,71	+ 5,2
1967	1. "	77,84	+ 1,6	86,49	+ 2,5
"	2. "	84,17	8,1	94,78	9,6
"	3. "	77,57	+ 7,8	88,97	+ 6,1
"	4. "	79,44	2,4	88,72	+ 0,3
1968	1. "	81,63	2,8	89,30	0,7

2,5 Húsgagnagerð.

Iðnaðarmenn Húsgagnasmíðir		Tímak. í dagv.		Meðaltímak. án hd.	
		Kr.	Aukn.%	Kr.	Aukn.%
1966	1. ársfj.	84,82	-	91,86	-
"	2. "	83,60	+ 1,4	90,84	+ 1,1
"	3. "	102,78	22,9	110,46	21,6
"	4. "	90,95	+11,5	97,23	+12,0
1967	1. "	88,22	+ 3,0	93,87	+ 3,5
"	2. "	87,92	+ 0,3	93,57	+ 0,3
"	3. "	86,49	+ 1,6	92,02	+ 1,7
"	4. "	87,65	1,3	91,27	+ 0,8
1968	1. "	84,75	+ 3,3	88,96	+ 2,5

Iðnaðarmenn við húsgagnagerð fá ýmist greitt tímakaup eða tímakaup ásamt ákvæði eða hafa hreinan uppmælingartaxta.

Einkum eru það bólstrarar, sem hafa hreinan uppþælingartaxta, en kjör samkvæmt slíkum samningum koma ekki inn í þessar skýrslur, vegna þess að þá er ekki unnt að fá nákvæma vitneskju um vinnutímann.

Á árinu 1966 tíðkaðist mjög að greiða tímakaup samkvæmt taxta eða eitthvað lítið yfir hann, auk verulegra ákvæðisgreiðslna eftir afköstum. Þessar ákvæðisgreiðslur náðu hámarki á 3. ársfj. 1966, en þá hækkar tímakaupið um 22,9 %, en hafa verður í huga, að talsverður hluti þess er sennilega fyrir næstu ársfjórðunga á undan. Um áramót 1966 og 1967 gerist það, að eitt stærsta fyrirtækið í þessari grein hækkar dagvinnutaxtana mikið, og fellir niður ákvæðisgreiðslur, en við það lækkar raunverulega greitt tímakaup í dagvinnu og meðaltímakaupið.

Síðan hefur þessi þróun breiðst út og valdið verulegri, almennri kauplækkun í þessari grein. Mjög trúlega er hér um að ræða beina afleiðingu af stórlega aukinni samkeppni við innflutt húsgögn, ásamt vanmati iðnaðarmanna á gildi ákvæðisins.

2.6 Flugvirkjun.

Iðnaðarmenn Flugvirkjar	Meðal grundvallarkaup		Meðaltímakaup	
	Kr.	Aukn. %	Kr.	Aukn. %
1966 1. ársfj.	86,41	-	101,38	-
" 2. "	97,12	12,4	123,29	21,6
" 3. "	94,31	+ 2,9	113,02	+ 8,3
" 4. "	91,44	+ 3,0	102,20	+ 9,6
1967 1. "	90,52	+ 1,0	106,89	4,5
" 2. "	89,84	+ 0,8	109,49	2,4
" 3. "	99,07	10,3	116,20	6,1
" 4. "	105,81	6,8	118,20	1,7
1968 1. "	105,09	+ 0,7	116,07	+ 1,9

Flugvirkjar vinna bæði eftir venjulegu dagvinnutímakaupi og á vöktum. Árið 1966 var vaktavinna mjög lítil, en á 3ja ársfjórðungi 1967 jókst hún verulega, þegar breyting átti sér stað á kjarasamningum flugvirkja, og er nú tæpur helmingur vinnutímans talinn vaktavinna. Þegar flugvirkjar fljúga sem

viðgerðarmenn, fá þeir greitt venjulegt kaup, og að auki sérstaka þóknun fyrir hvern flugtíma. Þessi þóknun getur hækkað tímakaupið mikið.

Í yfirlitinu, sem sýnt er hér með, er tímakaup í dagvinnu og vaktakaupið vegið saman og nefnt meðal-grundvallarkaup. Það inniheldur einnig þóknun vegna flugtíma. Þóknunin er mjög misjöfn og talsvert meiri á sumrin en veturna. Önnur atriði, sem valda sveiflum í grundvallarkaupinu, eru breyttir kjarasamningar. Þeir þýddu mikla kauphækkun að óbreyttu vinnufyrirkomulagi, en því var breytt þannig, að stórlega var dregið úr yfirvinnu. Nú er tímakaup í dagvinnu að meðtöldum flugstundagreiðslum um kr. 98,00 að meðaltali, en vaktavinnukaupið, sömu leiðis að meðtöldum flugstundagreiðslum, um kr. 118,00 pr. klst.

Það hefur því verið um 17 % hærra en dagvinnukaupið pr. klst. að meðaltali. Vinnustundir í viku eru 44 í dagv. og 42 í vaktavinnu. Grundvallartímakaupið hefur hækkað um 21,6 % síðan á 1. ársfj. 1966, en meðaltímakaupið hefur hækkað um 14,4 %. Hér er ekki eingöngu um að ræða samdrátt í yfirvinnu sem orsök fyrir minni hækkun meðaltímakaups en grundvallartímakaups, heldur hefur orðið skipulagsbreyting á kjarasamningum svo sem áður segir. Frá 1. ársfj. 1967 hefur grundvallarkaupið hækkað um 16,0 % og meðaltímakaupið um 8,6 %. Grundvallarkaupið hefur hækkað um 2% frá 2. ársfj. 1967, vegna styttri vinnuviku í vaktavinnu.

2.7 Bifvélavirkjun.

Þróun tímakaups bifvélavirkja er á ýmsan hátt nokkuð sérkennileg. Kaupgjald hefur litið hækkað síðan á 2. ársfj. 1966, enda voru yfirborganir þá yfirleitt mjög háar í þessari atvinnugrein. Segja má, að tímakaupið hafi staðið í stað, þangað til á 3. ársfj. 1967, en þá tók væntanleg umferðarbreyting að hafa örvandi áhrif. Nýsmíði og yfirbyggingar sköpuðu stór verkefni, og á 3. ársfj. 1967 tók stór hluti þeirra manna, sem við bifreiðasmíði vinna, upp ákvæðisvinnufyrirkomulag, sem leiddi strax til verulegrar kauphækkunar. Á 4. ársfjórðungi hætti stórt fyrirtæki störfum, og kann það að einhverju leyti að valda þeirri kauplækkun, sem er á þeim ársfjórðungi, þó ekki eingöngu, því að ákvæðisgreiðslur voru litlar þá, og greinilega má sjá

árstíðasveiflur í kaupgjaldinu, þegar atvinna dregst saman yfir veturinn. Tímakaup í dagvinnu hefur hækkað um 13,0 % síðan á 1. ársfj. 1966 og meðaltímakaupið um 15,6 %, yfirvinna hefur því aukizt á þessu tímabili sem vænta mátti. Fra 1. ársfj. 1967 hefur tímakaup í dagvinnu hækkað um 7,2 % og meðaltíma-kaupið um 9,5 %. Yfirvinnuaukningin hefur því mestöll orðið eftir 1. ársfj. 1967.

Iðnaðarmenn		Greitt tímak. í dagv.		Meðaltímakaup	
		Kr.	Aukn. %	Kr.	Aukn. %
1966	1. ársfj.	75,04	-	82,02	-
"	2. "	80,31	7,0	88,80	8,3
"	3. "	79,80	+ 0,6	90,01	1,4
"	4. "	80,28	0,6	88,30	+ 1,9
1967	1. "	79,06	+ 1,5	86,61	+ 1,9
"	2. "	79,88	1,0	91,79	6,0
"	3. "	86,08	7,8	97,53	6,3
"	4. "	80,01	+ 7,1	89,29	+ 8,4
1968	1. "	84,77	5,9	94,80	6,2

2,8 Rafvirkjun.

Iðnaðarmenn		Tímakaup í dagv.		Meðaltímak. án hd.	
		Kr.	Aukn. %	Kr.	Aukn. %
1966	1. ársfj.	78,66	-	88,44	-
"	2. "	80,13	1,8	94,47	6,8
"	3. "	78,99	+ 1,4	92,17	+ 2,4
"	4. "	78,79	+ 0,3	89,76	+ 2,6
1967	1. "	82,48	4,7	93,85	4,6
"	2. "	83,08	0,7	94,83	1,1
"	3. "	79,32	+ 4,5	91,53	+ 3,5
"	4. "	81,90	3,3	92,89	1,5
1968	1. "	82,90	1,2	93,45	0,6

Rafvirkjar þiggja laun ýmist eftir ákvæðiskerfi eða hreinum tímakaupstaxta. Í því yfirliti, sem hér fylgir með,

er ekki um að ræða menn, sem vinna samkvæmt hreinum ákvæðisvinnu-
taxta, heldur fá þeir allir greitt tímakaup, og flestir fá auk
þess greitt ákvæði ofan á tímakaupið, þegar þeir vinna þannig
störf, að það eigi við. Ákvæðisgreiðslurnar eru mjög misjafnar,
og minnstar urðu þær á 3. ársfj. 1967.

Tímakaup í dagvinnu hefur hækkað frá 1. ársfj. 1966 um
5,4 % og meðaltímakaupið um 5,7 %. Yfirvinna virðist því vera
svipuð í upphafi þessara ára. Frá 1. ársfj. 1967 hefur kaupið
verið óbreytt að kalla, að frátöldum 3. ársfjórðungi, þar sem
það féll, vegna lítilla ákvæðisgreiðslna.

2,9 Bökunarvinna.

	Iðnaðarmenn	Tímak. í dagv.		Meðaltímak.án hd.	
		Kr.	Aukn.%	Kr.	Aukn.%
1966	1. ársfj.	65,88	-	72,99	-
"	2. "	66,31	0,7	74,23	1,8
"	3. "	71,05	7,1	79,06	6,5
"	4. "	72,36	1,8	79,98	1,2
1967	1. "	72,23	+ 0,2	80,10	0,2
"	2. "	72,30	0,1	81,81	2,1
"	3. "	72,00	+ 0,4	79,63	+ 2,7
"	4. "	73,86	2,6	83,46	4,8
1968	1. "	78,74	6,6	86,74	3,9

Bakarar fá eingöngu greitt tímakaup. Vinnutími þeirra er
yfirleitt nokkuð reglubundinn, en getur þó breytt nokkuð. Mjög
veruleg kauphækkun hefur átt sér stað á 1. ársfj. 1968, hvað sem
veldur.

Síðan á 1. ársfj. 1966 hefur tímakaup í dagvinnu hækkað
um 19,5 %, en meðaltímakaupið um 18,8 %. Miðað við 1. apríl 1967
hefur tímakaup í dagvinnu hækkað um 9,0 % og meðaltímakaupið um
8,3 %.

2,10 Prentun og bókkagerð.

Iðnaðarmenn	Tímak. í dagv.		Meðaltímak.		
	Kr.	Aukn.%	Kr.	Aukn.%	
Bókkagerð					
1966	1. ársfj.	68,22	-	76,66	8,8
"	2. "	73,58	7,8	83,41	8,8
"	3. "	73,60	0,0	80,17	+ 3,9
"	4. "	73,92	0,4	86,73	8,2
1967	1. "	78,87	6,7	86,14	+ 0,7
"	2. "	80,92	2,6	93,65	8,7
"	3. "	83,45	3,1	92,94	+ 0,8
"	4. "	88,23	5,7	106,66	14,8
1968	1. "	85,57	+ 2,9	93,64	+12,2

Mjög erfitt er að segja til um það, hvernig launagreiðslum til prentara er háttað. Kaupgreiðslur þær eru meira háðar samkomulagi atvinnurekenda við sérhvern mann, sem hjá honum vinnur, en þeim kjarasamningum, sem í gildi eru. Þó hefur stytting vinnutímans, sem kveðið er á um í kjarasamningi þeirra, valdið talsverðri hækkun á tímakaupi. Segja má, að venjan sé sú, að prentarar og bókbindarar fái greitt tímakaup eftir samningi reglulega, en yfirborganir og ef til vill einhverjar ákvæðisgreiðslur eru ýmist greiddar reglulega eða þegar henta þykir, sem veldur talsverðum sveiflum í tímakaupstöllum. Einkum hækkðu 2. ársfj. 1966 og 4. ársfj. 1967 þess vegna.

Atvinna er mest á 4. ársfjórðungi, vegna mikilla bókaútgáfu þá, og kemur það greinilega fram í meðaltímakaupinu. Tímakaup í dagvinnu hefur hækkað um 25,4 % síðan á 1. ársfj. 1966 og meðaltímakaupið um 22,2 %. Frá 1. ársfj. 1967 hefur tímakaup í dagvinnu hækkað um 8,5 % og meðaltímakaupið um 8,7 %. Yfirvinna er því greinilega mjög svipuð og venjulegt er um þetta leyti árs.

Tafla 3

Tímakaupstafla 1. ársfj. 1968

<u>Iðnaðarmenn</u>	Heildar- vinnust. pús.	Tímak. í dagv. kr.	Helgid. álag kr.	Eftirv. álag kr.	Næsturv. álag kr.	Meðal- tímak. kr.
Véltafli 265	1	2	3	4	5	6
<u>Tímavinna</u>						
Skipasm. og viðg.	9	83,06	0,96	5,10	5,00	94,13
Málmsmíðar	68	79,77	0,95	4,17	3,58	88,49
Trésmíðar	33	81,63	0,98	6,23	1,43	90,28
Húsgagnagerð	12	84,75	1,09	4,20	0,00	90,05
Flugvirkjun	27	104,75	1,19	1,92	15,02	122,90
Bifvélavirkjun	45	84,77	0,97	5,82	4,20	95,77
Rafvirkjun	30	82,90	0,92	6,15	4,38	94,37
Bökunarvinna	4	78,74	0,97	1,43	6,56	87,71
Prentun og bókaðg.	15	85,57	1,09	0,00	8,07	94,73

Tafla 4

Vinnutíma- og kaupgreiðslutafla - 1. ársfj. 1968

<u>Iðnaðarmenn</u>	<u>Skipting vinnutíma</u>				
Véltafli 365	Heildar- vinnust. pús.	Dvt. %	Evt. %	Nvt. %	Heildar- kaup pús.kr.
	1	2	3	4	5
Skipasm. og viðg.	9	81,4	11,4	7,2	829
Málmsmíðar	68	84,8	9,9	5,3	6033
Trésmíðar	33	85,1	12,8	2,1	2998
Húsgagnagerð	12	91,5	8,5	0,0	1074
Flugvirkjun	27	80,6	3,1	16,3	2158
Bifvélavirkjun	45	81,1	12,9	6,0	4346
Rafvirkjun	30	79,7	13,9	6,4	2806
Bökunarvinna	4	87,3	3,3	9,4	390
Prentun og bókaðg.	15	90,5	0,0	9,5	1430
	243				22064

Tafla 5

Tímakaupstafla - 1. ársfj. 1968

Verkakonur	Heildar- vinnust. pús.	Tímak. í dagv. kr.	Helgid. álag kr.	Eftirv. álag kr.	Næsturv. álag kr.	Meðal- tímak. kr.
Véltafli 235	1	2	3	4	5	6
Fiskvinna	15	50,59	0,23	3,47	0,48	54,78
Afgreiðslustörf	7	51,18	0,59	2,27	0,49	54,54
Verksmiðjuvinna	48	51,61	0,64	0,98	0,59	53,82
Bæjarvinna	1	48,71	0,00	1,78	0,75	51,25
Bökunarvinna	5	56,74	0,78	0,21	0,63	58,38
Fatasaumur	12	55,86	0,77	0,05	0,00	56,69
Prentun og bókað.	4	51,92	0,72	0,00	0,00	52,65
Ýmis alm.vinna	9	61,47	0,72	0,09	1,36	63,66

Tafla 6

Vinnutíma- og kaupgreiðslutafla - 1. ársfj. 1968

Verkakonur	Heildar- vinnust. pús.	Skipting vinnutíma			Heildar- kaup pús. kr.
Véltafli 335		Dvt. %	Evt. %	Nvt. %	
	1	2	3	4	5
Fiskvinna	15	85,2	13,6	1,2	804
Afgreiðslustörf	7	90,1	8,8	1,1	357
Verksmiðjuvinna	48	94,9	3,8	1,3	2573
Bæjarvinna	1	91,0	7,2	1,8	29
Bökunarvinna	5	98,0	0,7	1,3	285
Fatasaumur	12	99,8	0,2	0,0	679
Prentun og bókað.	4	100,0	0,0	0,0	228
Ýmis alm.vinna	9	97,2	0,3	2,5	595
	101				5550

Tafla 7

Meðaltímakaup - 1. ársfj. 1968

Flugáhafnir	Heildar- vinnust. pús.	Meðal- tímak. kr.	Heildar- kaup pús. kr.
Véltöflur 275 og 375			
Flugstjórar stór vél	3	309,41	1003
Flugstjórar meðal vél	9	182,54	1577
Flugáh. stór vél	5	180,35	974
Flugáh. meðal vél	8	123,79	947
Flugfreyjur	14	79,87	1093
	39		5594

Um atvinnuleysi á árunum 1957 - 1968.

Tafla I sýnir atvinnuástandið á öllu landinu frá 1957. Hún er þannig unnin, að 1. dálkur hennar, sem sýnir heildarfjölda unninna daga hjá öllum meðlimum sjóðsins, er fundinn með því að margfalda fjölda vinnuvikna með 6. Upplýsingar um fjölda vinnuvikna eru fengnar frá Atvinnuleysistryggingarsjóði, sem lætur reikna þær út úr skattframtölum fyrirtækja. Þessi vinnuvikna fjöldi leggur grundvöll að tekjum sjóðsins. Fjöldi unninna vikna fyrir árin 1964 - 1966 er fundinn með því að deila lögjaldataxta atvinnurekenda upp í heildar iðgjaldatekjur sjóðs næsta árs, þar sem fjöldi vinnuvikna samkv. skattframtölum hefur enn ekki verið reiknaður fyrir þessi ár.

Dálkur 2, sem sýnir fjölda bættra atvinnuleysisdaga, er fenginn með því að deila bótataxta sjóðsins upp í heildar upphæð bótagreiðslna aðrar en batur vegna barna. Með bótataxta er hér átt við þá upphæð, sem sjóðurinn greiðir fyrir hvern atvinnulausan dag, og er þá notuð sú tala, sem liggur mitt á milli greiddra dagpeninga til kvæntra og ókvæntra, en þeir fá mismunandi háar greiðslur.

Dálkur 3 sýnir fjölda atvinnuleysisdaga, sem falla óbættir. Sjóðurinn bætir ekki allt atvinnuleysi, heldur fer hann eftir settum reglum þar um. Bætt atvinnuleysi getur því aldrei sýnt heildarmagn atvinnuleysins. Tölur þessar um óbætt atvinnuleysi eru áætlaðar. Við athugun á skýrslum Ráðningarstofu Reykjavíkur um atvinnuleysis-skráningu frá 1. des. 1967 til 1. ágúst 1968 kemur í ljós, að á því tímabili var heildar fjöldi atvinnuleysisdaga um 42 þúsund. Þann 1. sept. 1968 voru bættir atvinnuleysisdagar frá áramótum vegna Reykjavíkur um 28.700,-, en þessi tvö tímabil ættu að ríma nokkuð vel saman. Óbættir atvinnuleysisdagar eru því áætlaðir um 45% af bættum dögum, en það þýðir, að um 70% af heildaratvinnuleysinu er bætt eitthvað.

Dálkur 4, sem sýnir heildarfjölda bættra atvinnuleysisdaga, er summa talna í dálkum 2 og 3.

Dálkur 5 sýnir, hversu bættir atvinnuleysisdagar eru margir hundraðshlutar af því heildar vinnumagni, sem myndar sjóðinn. Með heildar vinnumagni er hér átt við unna og óunna daga samtals.

Dálkur 6 sýnir á sama hátt hundraðstölu heildar atvinnuleysis. Allt til ársins 1967 er atvinnuleysi eingöngu á Norðurlandi, þ.e. tæpt 1% árin 1957 - 1964, um 2% árin 1965 og 1966, um 4% árið 1967 og hækkar sennilega upp í 9% í ár, sem er svipað og á Austurlandi, en

annarsstaðar verður um 1 % atvinnuleysi. Þeir staðir, þar sem atvinnuleysis gætir einna helst á árunum 1957 - 1967 eru þessir: Austur-Húnavatnssýsla með um 1-2 % atvinnuleysi flest ár, Sauðárkrókur með um 3-4 % heildar atvinnuleysi að jafnaði, mest árið 1959 um 6 %, og árið 1967 um 8 %. Í jan.- ágúst 1968 er um 8-9 % atvinnuleysi þar. Siglufjörður hefur alltaf haft eitthvert atvinnuleysi, en mjög óverulegt fram að 1965, en þá er það yfir 2 % og fer síðan vaxandi og er um 17 % í jan.- ágúst 1968. Það ber þó að hafa í huga, að nú er orðið mjög algengt, að giftar konur, sem að jafnaði hafa ekki unnið úti nema yfir sumarið, láti skrá sig atvinnulausar yfir veturinn og fá greiddar bætur fyrir þann tíma.

Tölur milli ára eru því ekki vel sambærilegar. Á Ólafsfirði er alltaf atvinnuleysi nema árin 1961 - 1963. Á árunum 1957 - 1960 og 1964 - 1966 er það um 3 %, en vex í tæp 6 % árið 1967 og enn upp í tæp 8 % í jan. - ágúst 1968.

Á Akureyri hefur verið mjög jafnt atvinnuleysi fram til ársins 1967 eða um rúmlega $\frac{1}{2}$ %, en það ár vex það upp í 2 % og er um 3 % í jan.- ágúst 1968. Eyjafjarðarsýsla sýnir mjög svipaða þróun og Akureyri, nema hvað tvöfalt meira atvinnuleysi hefur verið í sýslunni árin 1967 og 1968 en í Akureyrarbæ. Á Húsavík er nokkuð atvinnuleysi annað slagið. Þess verður fyrst vart árið 1959 og er þá um 2 %, en minnkar niður í 1 % tvö næstu ár og er horfið árið 1962. Árið 1965 er aftur komið 2 % atvinnuleysi, en fellur niður í 1 % árið eftir og er ekkert árið 1967. Í jan. ágúst 1968 er um 4-5 % atvinnuleysi á Húsavík. Frá því árið 1960 hefur verið um 3 - 4 % atvinnuleysi í Norður- Þingeyjarsýslu nema árin 1962 og 1964, en það vex upp í um 17 % í jan. ágúst 1968.

Um fleiri staði er ekki að ræða, þar sem einhvers atvinnuleysis gætir á hverju ári.

Tafla II sýnir fjölda atvinnulausra karla og kvenna í Reykjavík mánaðarlega árið 1968 og hvernig sú tala hefur myndast. Mikill fjöldi atvinnuleysis skráninga í júní er vegna skólafólks, sem ráðið var í skólagarðana. Hér eru bílstjórar meðtaldir, sem annars er ekki venja.

Tafla III sýnir ársfjórðungslæga skráningu atvinnulausra manna í Reykjavík.

Tafla IV sýnir greiddar bætur úr Atvinnuleysistryggingarsjóði frá 1957 til 1968.

Tafla V sýnir fjölda bættra atvinnuleysisdaga í hverju tryggingarumdæmi. Þar kemur í ljós, að á Norðurlandi hefur alltaf verið nokkurt atvinnuleysi allt frá stofnun Atvinnuleysistryggingarsjóðs, en þó ekki

verulegt fyrr en á árunum 1967 og 1968. Annarsstaðar á landinu er ekkert atvinnuleysi að kalla fyrr en 1968.

Heildar atvinnuleysi á öllu landinu
frá stofnun Atvinnuleysistryggingarsjóðs.

Tafla I	Unnir dagar	Atvinnuleysisdagar			Atvinnuleysi %	
		Bættir	Óbættir	Samt.	Bætt	Samt.
1957	7.410,000	8,713	3,921	12,634	0,12	0,2
1958	7.872,000	12,596	5,656	18,252	0,16	0,2
1959	7.956,000	17,576	7,909	25,485	0,22	0,3
1960	8.358,000	13,299	5,985	19,284	0,16	0,2
1961	8.370,000	13,950	6,278	20,228	0,17	0,3
1962	8.796,000	9,085	4,088	13,173	0,10	0,2
1963	9.546,000	6,876	3,094	9,970	0,07	0,1
1964	9.982,000	10,293	4,632	14,925	0,10	0,2
1965	10.114,000	24,358	10,961	35,319	0,24	0,4
1966	10.022,000	25,578	11,510	37,088	0,25	0,4
1967	(× 10.000,000)	50,423	22,690	73,113	0,50	0,7
× 1968	9.900,000	146,000	66,000	212,000	1,5	2-2½

× Áætlaðar tölur

Atvinnuleysisskráning Ráðningarstofu
Reykjavíkurborgar árið 1968.

Tafla II	Atvinnulausir			Skráðir atv. l. í mán.	Ráðnir í vinnu	Teknir af skrá
	1. dag mánaðar					
	Karlar	Konur	Samt.			
jan.	20	0	20	694	123	52
febr.	449	90	539	367	114	268
marz	443	81	524	212	119	402
apríl	178	37	215	290	220	209
maí	62	14	76	428	296	42
júní	156	10	166	1278	1057	74
júlí	173	140	313	259	213	138
ágúst	122	99	221	212	175	206
sept.	42	10	52	287	194	97
okt.	30	18	48	270	173	54
nóv.	67	24	91	497	135	109
des.	255	89	344			

Tafla III

Ársfjórungsleg skráning atvinnulausra manna í
Reykjavík 1929 - 1968.

	1. febr.	1. maí	1. ág.	1. nóv.
1929	165	5	22	48
1930	39	3	-	90
1931	525	59	106	623
1932	550	205	633	731
1933	623	268	226	569
1934	544	190	390	719
1935	599	432	252	510
1936	596	720	226	609
1937	789	282	199	617
1938	690	345	316	804
1939	473	451	256	792
1940	526	459	166	100
1941	-	-	-	-
1942	-	-	-	-
1943	56	2	1	3
1944	61	-	1	21
1945	23	-	2	-
1946	2	-	-	1
1947	3	10	-	71
1948	37	42	14	19
1949	135	86	-	22
1950	221	42	75	251
1951	418	64	22	270
1952	718	70	52	81
1953	98	4	1	8
1954	4	2	2	8
1955	5	1	1	1
1956	8	-	1	-
1957	1	4	-	-
1958	20	-	-	-
1959	-	-	-	-
1960	-	-	-	-
1961	8	-	-	-
1962	-	-	-	-
1963	-	-	-	-
1964	1	-	-	1
1965	-	-	-	-
1966	-	-	-	-
1967	-	-	1	1
1968	467	32	210	79

Tafla IV

Greiddar bætur úr Atvinnuleysistryggingarsjóði frá stofnun sjóðsins til ágúst 1968 (í þús. kr.)

	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1957-1967	Jan.-ág. 1968
Reykjavík	3	53	46		7	1			28			138	4539
Kópavogur													
Keflavík	34	13							5		2	53	94
Keflav. flugv. Hafnarfjörður													306
Gullbringusýsla				3								3	164
Kjósarsýsla Akranes									109		40	149	308
Borgarfj.sýsla													26
Mýrarsýsla Snæfellsn.og Hnappad.													781
Dalasyýsla													
Austur-Barðastr. Vestur-Barðastr. Ísafjörður											282	282	35
V.-Ísafjarðars. N.-Ísafjarðars.											61	61	157 144
Bolungarvík			2									2	
Strandasýsla										116	94	210	178
V.-Húnavatns. A.-Húnavatns.	23	22 31	53 51	34 10	35 10	29 24	4 2	2	169	148	403	179 894	82 583
Sauðárkrökur	37	36	162	98	128	152	134	268	336	288	893	2533	730
Skagafjarðars. Siglufjörður	20	45	22	43	88 63	93 62	47 37	268 149	105 328	297 410	779 1481	1457 2660	620 2632
Ólafsfjörður	90	111	67	52			18	143	202	256	589	1528	580
Akureyri	22	122	92	244	195	223	123	225	380	600	1577	3802	1514
Eyjaf.s.		20	28	49	48	7	18	41	250	262	281	1005	487
Húsavík			70	66	66	16		2	206	88	9	523	486
S.-Þingeyjars. N.-Þingeyjars.			25	172	152	20	151	32	305	234	432	1522	1299
Seyðisfjörður	16		52	62								129	520
N.-Múlas.	38											38	974
Neskaupsstaður									10			10	44
S.-Múlas. A.-Skaftafells. V.-Skaftafells.													
Rangárvallasýsla Arnessýsla	2				85		6	43	100	278	238	752	987
Vestmannaeyjar											636	636	
Allt landið	285	454	670	832	878	628	538	977	2532	2977	7798	18567	18270

Tafla V

Bættir atvinnuleysisdagar hjá Atvinnuleysistryggingarsjóði árin 1957 - 1967 og Jan.-ág. 1968

	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	Samt.	Jan.- ág. 1968
Deilitala	(29)	(32)	(33)	(56)	(56)	(62)	(71)	(88)	(96)	(109)	(146)		(153)
Reykjavík	79	1411	1102		120	20			293			3025	28728
Kópavogur													
Keflavík	1094	364							42		12	1512	595
Keflav. flugv. Hafnarfjörður													1937
Gullbringusýsla				56								56	1038
Kjósarsýsla Akranes									1066		262	1328	1949
Borgarfj.sýsla													165
Mýrarsýsla Snæf.og Hnappad.													4943
Dalasyýsla													
Austur-Barðastr. Vestur-Barðastr. Ísafjörður											1834	1834	222
V.-Ísafjarðars. N.-Ísafjarðars.											378	378	994 911
Bolungarvík			72									72	62
Strandasýsla										924	604	1528	1127
V.-Húnavatns. A.-Húnavatns.	676	554 852	1315 1371	529 154	535 161	355 322	34	18	1559	1201	2514	3340 9055	519 3690
Sauðárkrökur	1110	1044	4473	1624	2112	2302	1861	2803	3319	2579	5742	28969	4620
Skagafjarðars. Siglufjörður	624	1324	489	711	1476 986	1424 897	667 494	527 1568	1041 3215	2573 3670	5104 9679	12812 23657	3924 16658
Ólafsfjörður	2668	3018	1718	864			251	1627	2040	2280	3975	18441	3671
Akureyri	692	3546	2431	3859	3134	3198	1466	2369	3555	4899	10124	39273	9582
Eyjaf.s.		483	735	781	749	98	231	393	2458	2314	1853	10095	3082
Húsavík			1849	1020	994	208		28	1869	714	61	6743	3076
S.-Þingeyjars. N.-Þingeyjars.			647	2658	2290	261	1782	270	2793	1974	2615	15290	8222
Seyðisfjörður	510		1374	1043								2927	3291
N.-Múlas.	1191											1191	6165
Neskaupsstaður									100			100	279
S.-Múlas. A.-Skaftafells. V.-Skaftafells.													
Rangárvallasýsla Arnessýsla	69				1393		90	445	1008	2450	1575	7030	6247
Vestmannaeyjar											4091	4091	
Allt landið	8713	12596	17576	13299	13950	9085	6876	10293	24358	25578	50423	192747	115635

Utflutningurinn.

Í töflum þeim, sem hér fara á eftir, má sjá útflutningsmagnið á árunum 1963 til septemberloka 1968. Einnig er útflutningsverðmæti og einingarverð útflutningsafurðanna sýnt á gengi ársins 1961, en á þessu tímabili, þ. e. 24. nóv. 1967, varð gengislækkun á íslenskum krónunni, sem nam 24,6 %. Utflutningstekjur eftir þann tíma eru færðar til eldra gengis, með því að deila tölunni 1,28 í upphæðina.

Ef borin eru saman tímabilin janúar-september 1967 og janúar-september 1968 kemur greinilega í ljós, að enn fer bæði magn og verðmæti útflutningsins minnkandi. Heildarútflutningsmagnið á tímanum jan.-sept. '68 er 216,2 þús. tonn á móti 295,7 þús. tonnum á sama tíma '67, og er það um 27 % minnkun. Stærstu liðirnir hér eru síldarmjöl, en af því er flutt út á tímabilinu jan.-sept. 1968 um 54,000 tonnum minna en á sama tíma 1967, og síldarlýsi, sem er um 42,000 tonnum minna '68 en var '67.

Þá hefur heildarútflutningsverðmætið minnkað sem svarar um 18 % eða úr 2963,0 millj. kr. á fyrstu 9 mánuðum fyrra árs í 2427,7 millj. kr. á sama tíma þessa árs. Lækkun á útflutningsverðmæti síldarmjöls er 70,5 % og síldarlýsis um 78 %. Aftur á móti hefur útflutningsverðmæti aukizt nokkuð á frystum flökum eða 722,2 millj. kr. '68 á móti 632,0 millj. kr. '67 (hækkun 14,3 %). Einnig er saltsíldarverðmætið 256,4 millj. kr. '68 á móti 140,2 millj. kr. '67.

Verðlagsbreytingar jan.-sept. '67 og '68 (einingarverð) eru víðast hvar til lækkunar. Mesta verðlagsbreytingin á þessu tímabili er á síldarlýsi, en einingarverð á því hefur lækkað úr kr. 5,88 hvert kg. 1967 í kr. 3,97 hvert kg. 1968 eða um 32 %. Þá hefur heilfrystur fiskur lækkað um 27 %, síldarmjöl 17-18 % og fryst og ísvarin síld 15 %. Verðlagshækkunarir hafa verið sárafáar og smáar.

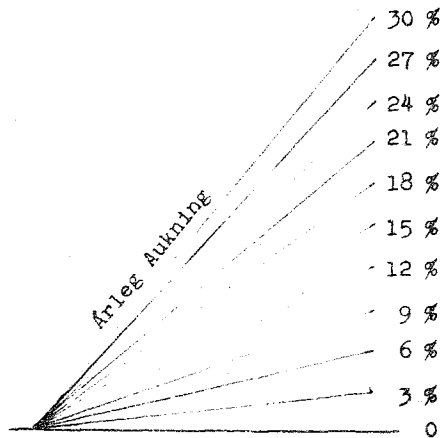
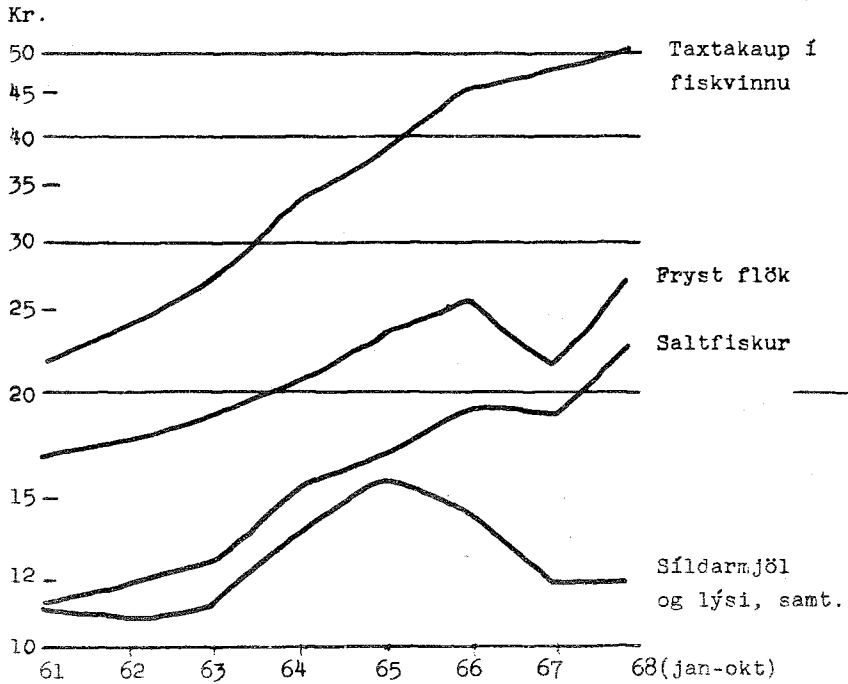
Á eftir töflunum um útflutningsmagn og verð kemur mynd, sem sýnir breytingu einingarverðs þriggja stærstu útflutningsþáttanna, sem samtals mynduðu meira en helming alls útflutningsverðmætis árið 1967, saman við verðlag vinnuafslsins, og er þá fiskvinnutaxti Dagsbrúnar notaður.

Einingarverð síldarmjöls og lýsis er hér sýnt samanlagt, þar sem þannig er betur hægt að átta sig á heildaráhrifum verðlagsbreytinganna á síldarverksmiðjurnar. Samlagningin er vegin með því hlutfalli sem útflutningsverðmæti þessara afurða hefur haft innbyrðis undanfarin ár.

Einingarverðið er hér mælt á logarítmiskum skala, sem veldur því að myndin gefur rétta hugmynd um allar hlutfallslegar breytingar. Gengisskráning er breytileg á þessu tímabili og er einingarverðið hér sýnt á gengi hvers árs fyrir sig.

Þessi mynd sýnir vel, það sem gerðist á utanríkisverzluninni árið 1967 og hversu nýja gengisskráningin í lok þess árs var fjarri því að færa frystihúsum og síldarverksmiðjum aftur þá aðstöðu sem þau höfðu gagnvart vinnuafllskostnaðinum, og þó kaupið sé aðeins einn þáttur þeirra atriða sem mynda heildar rekstursafkomuna, og þurfi ekki alltaf að hafa úrslitaáhrif, þá er hér óumdeilanlega um mikilvægan þátt að ræða.

Einingarverð helztu útflutningsafurða og
vinnuafls á árunum 1961 - 1968

Útflutningsmagnið í tonnum.

	1963	1964	1965	1966	1967	jan. - sept.	
						1967	1968
1. Saltfiskur, þurrkaður	2420	1138	2684	1410	1185	431	804
2. - " - , óverkaður	18989	23955	25859	24391	19660	18055	17762
3. Skreið	9616	11580	12244	8745	3519	2586	1273
4. Heilfrystur fiskur	3953	4814	7554	10222	9036	6977	6635
5. Fryst flök	47903	54095	49125	40953	40720	28810	33866
6. Ísfiskur	36161	34512	30008	21765	21232	16079	17501
7. Rækjur, humar, fryst	1138	1170	1002	1229	1054	774	557
8. Hrogn, fryst, söltuð	6109	8141	6857	6801	6288	4987	4389
9. Fiskmeti, niðursoðið o.fl.	346	381	682	1021	692	536	822
10. Hvalkjöt, hvalmjöl	3256	4396	4023	2667	4665	2301	1707
11. Saltsíld, sérverkuð	52682	46222	39027	42217	28518	11049	20664
12. Fryst síld, ísvarin	42116	22383	28026	27912	16261	12267	8652
13. Fiskimjöl, karfamjöl	26837	29002	22790	20625	17219	13630	23592
14. Síldar- og loðnumjöl	76582	96379	124371	151680	115206	84457	30244
15. Síldarlýsi o.fl.	55149	52403	82172	126411	76029	61934	20277
16. Þorska- og karfalýsi	9403	10320	6398	6290	2919	2200	4288
17. Hvallýsi	3444	4499	3066	2265	2548	1548	1870
18. Aðrar sjávarafurðir	7654	9770	14812	11812	21524	19474	6307
19. Landbúnaðarafurðir	7439	8210	4731	7282	10244	5247	5619
20. Annað	17072	13756	6720	24090	8122	2388	9357
Samtals	428269	437126	472151	539788	406641	295730	216186

Heimildir : Verzlunarskýrslur 1963 - 1966. Hagtíðindi 1967 - 1968

Einingarverð útlutningsafurða kr. pr. kg.

Gengi 1961	1963	1964	1965	1966	1967	jan. - sept.	
						1967	1968
1. Saltfiskur, þurrkaður	22,31	24,69	20,38	25,79	28,88	29,60	24,25
2. - " - , óverkaður	12,60	15,50	16,90	19,15	18,88	18,96	18,05
3. Skreið	28,98	29,14	30,70	35,44	38,82	37,16	35,90
4. Heilfrystur fiskur	10,40	11,03	12,79	14,58	12,85	13,19	9,62
5. Fryst flök	18,70	20,27	23,37	25,87	21,72	21,94	21,33
6. Ísfiskur	5,58	6,23	6,31	6,90	6,39	6,48	6,10
7. Rækjur, humar, fryst	85,08	93,88	129,53	146,00	121,68	135,27	136,80
8. Hrogn, sölt, fryst	12,72	13,23	18,96	16,16	13,84	14,84	17,63
9. Fiskmeti, niðursoðið ofl.	48,00	52,83	47,82	44,57	55,05	55,22	39,29
10. Hvalkjöt, hvalmjöl	6,58	6,91	8,08	8,90	8,48	9,30	7,38
11. Saltsíld, sérverkuð	10,48	11,19	12,58	13,78	13,27	12,69	12,41
12. Fryst síld, ísvarin	5,29	5,86	6,24	6,33	5,96	6,18	5,28
13. Fiskimjöl, karfamjöl	5,16	6,19	6,92	7,08	5,78	5,88	5,18
14. Síldar- og loðnumjöl	5,74	6,17	7,59	7,36	6,29	6,38	5,25
15. Síldarlýsi	5,47	7,97	8,25	6,98	5,61	5,85	3,97
16. Þorska- og karfalýsi	7,58	9,34	10,66	10,00	9,71	9,64	6,41
17. Hvallýsi	7,11	8,36	9,20	9,93	5,30	5,81	4,65
18. Aðrar sjávarafurðir	6,26	6,11	6,31	6,46	2,14	2,03	4,19
19. Landbúnaðarafurðir	32,46	34,52	39,99	32,00	26,82	33,03	32,59
20. Annað	4,74	6,61	16,79	8,85	17,70	5,74	4,44

34

Útlutningsverðmætis í millj. kr. fob. (gengi 1961)

	1963	1964	1965	1966	1967	jan. - sept.	
						1967	1968
1. Saltfiskur, þurrkaður	54,0	28,1	54,7	36,4	34,2	12,8	19,5
2. - " - , óverkaður	239,3	371,3	437,1	467,0	371,2	342,3	320,6
3. Skreið	278,6	337,4	375,9	309,9	136,6	96,1	45,7
4. Heilfrystur fiskur	41,1	53,1	96,6	149,0	116,1	92,0	63,8
5. Fryst flök	896,0	1096,3	1148,0	1059,5	884,5	632,0	722,2
6. Ísfiskur	201,6	215,0	189,4	150,1	135,7	104,2	106,8
7. Rækjur, humar, fryst	96,8	109,9	129,8	179,4	128,3	104,7	76,2
8. Hrogn, sölt, fryst	77,7	107,7	130,0	109,9	87,0	74,0	77,4
9. Fiskmeti, niðursoðið ofl.	16,3	20,1	32,6	45,5	38,1	29,6	32,3
10. Hvalkjöt, hvalmjöl	21,4	30,4	32,5	23,7	39,6	21,4	12,6
11. Saltsíld, sérverkuð	552,1	517,1	491,1	581,8	378,4	140,2	256,4
12. Fryst síld, ísvarin	222,7	131,0	174,8	176,6	96,9	75,8	45,7
13. Fiskimjöl, karfamjöl	138,3	179,6	157,6	146,0	99,6	80,2	122,2
14. Síldar- og loðnumjöl	439,7	594,8	943,4	1116,6	724,7	538,8	158,7
15. Síldarlýsi ofl.	301,3	417,6	677,6	882,1	426,5	362,2	80,4
16. Þorska- og karfalýsi	71,2	94,8	68,3	62,9	28,3	21,2	27,5
17. Hvallýsi	24,5	37,6	28,2	22,5	13,5	9,0	8,7
18. Aðrar sjávarafurðir	47,9	59,7	93,5	76,3	46,0	39,5	26,4
19. Landbúnaðarafurðir	241,5	283,4	189,2	233,2	274,7	173,3	183,1
20. Annað	80,8	91,0	112,9	213,1	143,8	13,7	41,5
	4042,8	4775,9	5563,2	6041,5	4203,7	2963,0	2427,7
Verðmætisvísitala	131,5	155,3	180,9	196,5	136,7	136,7	112,0

35

Heimildir: Verzlunarskýrslur 1963 - 1966. Hagtíðindi 1967 - 1968.